

“Ovo je čudo”

Unjih se možeš pouzdati i uvijek možeš računati na njihovu pomoć”, kažu stipendisti Udruženja ‘Obrazovanje gradi BiH’, koje je za proteklih 20 godina stipendiralo ili na neki drugi način pomoglo školovanje oko 55.000 djece. Od osnivanja 1994. godine Udruženje je prikupilo gotovo 13 miliona konvertibilnih maraka (KM): od 7.500 KM u 1994. do 1,65 miliona KM u 2013. godini. Stipendije se dodjeljuju po tri osnova: djeci koja su tokom ratu u BiH ostala bez jednog ili oba roditelja, zatim posebno talentovanoj djeci i Romima. Konkurs o stipendijama se objavljuje na početku svake školske godine i do sada su stipendije dijeljene u Ključu, Gradišci, Bihaću, Banja Luci, Travniku Kaknju, Tuzli, Prijedoru, Mostaru, Vukosavlju... Među stipendistima je bilo 46 odsto djevojaka i 54 odsto mladića.

Na čelu Udruženja „Obrazovanje gradi BiH“ od njegovog osnivanja 1994. je penzionisani general Armije BiH Jovan Divjak

Piše: **Hana Bajraktarević**

Tokom godina Udruženje je organizovalo veliki broj ljetovanja i zimovanja za djecu, često i izvan BiH - Hrvatska, Švajcarska, Španija, Francuska, Poljska, Italija... čak i Urugvaj, te veliki broj humanitarnih akcija: koncerata, izložbi, promocija knjiga, ali i podjele hrane, sportske opreme, školskog pribora...

Mersud Selman iz Bihaća, koji je diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu, kaže da ne zna kako bi završio fakultet bez te stipendije. “Fakultet sam završio praktično gladan. Jedini sigurni izvor prihoda bila mi je ta stipendija, i tih 100 KM sam razvlačio, trošio po

jednu-dvije KM dnevno. Ta podrška mi je mnogo značila i ne znam kako bih bez toga. Zaradio sam još prodajući svoje slike i učestvujući u raznim performansima, ali tih 100 KM su bili jedini siguran prihod. I moj brat je bio njihov stipendista tokom svog školovanja. Mi smo u ratu ostali bez oca i to je bio osnov da dobijemo stipendiju, ali mislim da sam je opravdao ocjenama i uspjehom na fakultetu, trudom i radom koji sam uložio”, priča Selman.

Nataša Heleda, stipendistkinja iz Istočnog Sarajeva u Republici Srpskoj, studira u Sarajevu (u Federaciji BiH) i stipendiju je dobila kao talentovana učenica nakon što se prijavila na konkurs. “U Udruženju se mnogo trude da što više stipendista negdje otputuje, a to je možda najljepša i najvažnija stvar pored obrazovanja. U junu sam bila 12 dana u Francuskoj”, kaže Nataša. Ona smatra da među stipendistima udruženja „Obrazovanje gradi BiH“ nema još više učenika, studenata i donatora iz RS, jer “vjerovatno ne znaju za Udruženje i stipendiranje”. “I ja sam saznala tek kada sam počela studirati u Sarajevu. Iako konkurs bude javno objavljen, malo teže se dolazi do tih informacija u manjim gradovima, posebno ako trenutno u tom gradu nema nikoga ko pri-

Ne znam kako bih završio fakultet bez te stipendije:
MERSUD SELMAN

Posle katastrofe ne ostane ništa osim onog što je u čoveku - znanje i malo ljudske dobrote. A to je, opet, dovoljno za novi početak

Od osnivanja 1994. godine Udruženje je prikupilo gotovo 13 miliona konvertibilnih maraka: od 7.500 KM u 1994. do 1,65 miliona KM u 2013. godini

ma stipendiju ili ju je primao, pa da obavijesti svoje prijatelje i poznanike. Iskreno se nadam da je to jedini razlog, jer bilo šta drugo, poput predrasuda ili slično, nije vrijedno pomena, a osim toga ko bi prije od obrazovanih mladih ljudi morao raditi na njihovom uklanjanju?“, ističe naša sagovornica.

Donatori baš ne vole da govore o svojim porivima da Udruženju uplate određeni iznos, nekada i više godina zaredom, a svake godine ih je sve više: porodica i pojedina iz BiH i iz inostranstva - prijatelji Jovana Divjaka ili ljudi koji vjeruju u plemenitu ideju obrazovanja; javnih ličnosti i običnih ljudi koji žele da pomogne i daju podršku; vladine i nevladine organizacije iz BiH i iz cijelog svijeta; javna i privatna preduzeća, kafići, restorani, ljudi koji ne žele da se zna da su donatori...

Zanimljiv je slučaj donacije od 125.000 eura koju je 2007. godine Pavao Jusuf Urban-Ibruljević testamentom ostavio Udruženju. Urban-Ibruljević je umro 2010. godine u devedeset devedeset godini, a Udruženje je oformilo istoimenu Fond za stipendiranje petogodišnjeg studija za studente sa cijele teritorije BiH koji su kao mladi bili žrtve rata ili su osobe sa invaliditetom, posebno talentovani, potiču iz socijalno ugroženih porodica i za studente Rome.

Na čelu Udruženja „Obrazovanje gradi BiH“ od njegovog osnivanja 1994. je umirovljeni

general Armije RBiH, 77-godišnji Jovan Divjak. On je na ovom poslu volonterski i dok neki, tako bar on sam kaže, smatraju da se malo "folira" sa uspjesima ovog udruženja, on ponosno grli monografiju izdatu povodom dvadeset godina rada i ponavlja: "Ovo je čudo!"

I jeste. To je jedna od najjačih linija odbrane koje je ikada postavio. Uostalom - može li iko bolje od bivšeg ratnika znati šta znači znanje i obrazovanje? Ne može, jer ratnici najbolje znaju da poslije katastrofe ne ostanu

▲
JOVAN DIVJAK:
Obrazovanje je
najjača linija
odbrane

ništa osim onog što je u čovjeku - znanje i malo ljudske dobrote. A to je, opet, dovoljno za novi početak. **☞**

(Tekst je nastao kao deo projekta „Living Together“, koji sprovode Nezavisno društvo novinara Vojvodine i BH novinari, a koji je finansiran sredstvima Medijskog fonda „Jačanje medijske slobode u Srbiji“ Evropske unije, Delegacija Evropske unije u Srbiji. Sadržaj priloga je isključivo odgovornost realizatora projekta i ni na koji način ne odražava stavove i mišljenje Evropske unije.)